

KORKUT ATA TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI DERGİSİ
Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi
The Journal of International Turkish Language & Literature Research

Sayı/Issue 11 (Haziran/June 2023), s. 263-284.
Geliş Tarihi-Received: 16.05.2023
Kabul Tarihi-Accepted: 19.06.2023
Araştırma Makalesi-Research Article
ISSN: 2687-5675
DOI: 10.51531/korkutataturkiyat.1298021

Burdur İli Merkez İlçesine Bağlı Köy Adları Üzerine Bir Değerlendirme

An Evaluation on the Village Names of the Central District of Burdur Province

Aysun GÜNDÜZ ÖNAL*
Ali Osman YALKIN**

Öz

Milleti millet yapan en önemli unsur kültürdür. Kültür, kaynağını milletin hafızasından alır. Toplumun yaşadıkları; gelenek ve göreneklerde, dilde ve edebiyatta ortaya çıkar. Hafızası kuvvetli olan toplumlar, bu kültür hazinelerini gelecek nesillere aktararak geleceklerini muhafaza ederler. Bu ortak hafızanın içinde yer adları da vardır. Türkler, Orta Asya'dan göç ederken yanlarında getirdikleri yer adlarını, memleket özlemlerini gidermek ve yeni yerlerde gelecek nesillerini yeşertirken köklerini unutmamak amacıyla kullanmışlardır. Bu nedendir ki Anadolu, Türk'ün hafızasına kazıdığı yer adlarıyla doludur. Türk tarihine ve kültürüne ışık tutan pek çok malzeme, yer adlarından temin edilebilir. Yer adları hakkında yapılan çalışmalar, Türklerin yer adı verme geleneğini de gözler önüne serer.

Yer adı bilimi alanında Türkiye'de yapılan çalışmalar, son yıllarda hızlanmıştır. Tarihteki adlarla karşılaştırılarak yapılmasının uygun olduğunu düşündüğümüz bu çalışmalar, eski yer adlarını arşivden kurtararak bu adların günümüz yer adlarıyla beraber anılmasını sağlayacaktır. Bu çalışmada Burdur ili Merkez ilçesine bağlı köy adları, tarihteki adlarıyla beraber ele alınarak köken, ses ve yapı bilgisi yönünden değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yer adı bilimi, Burdur, köy adları.

Abstract

The most significant factor shaping a nation is its culture. Culture takes its source from memories of the nation. It has emerged in traditions, customs, languages, and literature. Societies with strong memories preserve themselves by transferring their cultural treasures to future generations. Place names are also a part of social memory. When Turks migrated from Central Asia, they used the location's names to fulfil their homesickness and did not forget their roots while they raised their future generations in these new places. For this reason, Anatolia is full of place-names engraved in Turkish memory. Many materials that shed light on Turkish history and culture can be obtained from place-names. Studies on place names have also revealed the Turkish tradition of naming places.

Studies in the field of toponymy in Turkey have increased in recent years. These studies, which should be compared with the names in history, will save the old place names from the archive and contribute to the use of these names together with today's place names. In this

* Öğr. Gör. Dr., Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, e-posta: aysun.onal@alanya.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5561-9175.

** Dr. Öğr. Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi, e-posta: aliyalkin@sdu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0326-1578.

study, the village names of the Merkez district of Burdur province were examined together with their historical names and evaluated in terms of origin, phonetic, and structural information.

Keywords: Toponymy, Burdur, village names.

Giriş

Batı’da “toponimi” terimiyle adlandırılan yer adı bilimi, Yunanca *topos* “yer” ve *onoma* “ad” kelimeleriyle oluşturulmuştur (Yusifov-Kerimov, 2017, s. 17). “Yer adlarının manâsını, teşekkülünü, ortaya çıkışını, dağılımını inceleyen bu bilim; Tarih’in, Coğrafya’nın, Folklor ve diğer bazı disiplinlerin yardımcısı olarak bilim sisteminde oldukça önemli bir yere sahiptir.” (Karaboran, 1984, s. 97). Bu adlar gelişigüzel verilen adlar değildir. Hepsinde insanların hafızalarında yaşattıkları önemli olaylar ve kendi köklerini bilme isteği yatmaktadır. Son yıllarda yapılan çalışmaların artması, yer adlarının ülke açısından önemini kavranmış olduğunu göstermektedir. Tespit edilebilen her bir yer adı, sonraki kuşaklara aktarılacak bir kültür hazinesidir. Bu adları kayıt altına almak ve dil malzemesi olarak kullanmak, milletin tarihî ve kültürel gelişimini izlemek isteyenler için değerli bir kaynak oluşturacaktır.

Türkler, vatanlarına ad verirken en çok tabi oldukları boy ve cemaat adlarını yaşatmak istemişlerdir. Bu adların verilmesinde eski Türk töresinin ve geleneklerinin etkisini de belirtmek gerekir. Şöyle ki ilk önce kişi adı olmuş kelimeler, sonraki dönemlerde kavim adı olarak kullanılmaya başlanmıştır. 13. yüzyıl tarihçisi Reşidüddin’e göre bütün Oğuz boylarının adları, onların önde gelenlerinin isimlerinden meydana gelmiştir (Amanoğlu, 1999, s. 61-62). Bu boylar zamanla cemaat ve obalara ayrılmış, Oğuz boylarının etkisini devam ettirerek çeşitli adlar almışlardır. Belki bir bitki ismine -bölgede o bitki yetişirse bile- cemaat adı olarak rastlanabilmektedir. Bu açıklamaya Burdur’un köylerinden Erikli örnek gösterilebilir. Bu ismi bitki adı olarak değerlendirmek yanlış olacaktır. Elbette ismin kökenine bakıldığında bitki adı kaynaklı görülebilir; fakat Erikli, aslında Oğuz cemaatlerinden gelen bir ad olup Türkay (2001)’ın ve Halaçoğlu (2011)’nin çalışmalarında bu şekilde kayıtlıdır.

Bunların dışında Türklerin göç ettikleri yerlerde var olan yer altı ve yer üstü zenginlikleri, yörenin coğrafi özellikleri, sahip olduğu hayvan çeşitleri de yer adı olarak kullanılabilir. Bu adları tespit edebilmek için yeni yer adlarını eski şekilleriyle karşılaştırmak, bunu yaparken de arşiv belgelerinden ve haritalardan yararlanmak önemlidir. Burdur ili Merkez köy adları üzerine yapılan bu çalışmada, yukarıda bahsedilen özellikler tespit edilmeye çalışılmıştır. Yer adları arşivlerde yer alan şekilleriyle karşılaştırılıp tarihî gelişimleri belirlendikten sonra köken, ses ve yapı bilgisi bakımından değerlendirilmiştir.

1. Burdur İli Merkez İlçesine Bağlı Köyler

Bu bölümde köyler alfabetik sırayla dizilmiş, köylerin Burdur il merkezine uzaklıkları parantez içinde verilmiştir. Köylerin bağlı bulunduğu bir yerleşim biriminden başka bir yerleşim birimine bağlanması veya statü değiştirmesi ile ilgili bilgiler, T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi belgelerinden alınmıştır. İlgili belgelerin genel ağ bağlantıları “Kaynaklar” bölümünde yer almaktadır.

1.1. Aksu (23 km): Köylerimiz 1928 (s. 490)’de Belönü nahiyesine bağlı olarak görülen Aksu, Köylerimiz 1981 (s. 28)’de ise Merkez ilçe sınırları içerisinde yer alır. Köy, adını içinden geçen temiz sudan almıştır.

1.2. Akyaka (18 km): 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 62)'de ve Köylerimiz 1981 (s. 30)'de "Akyaka" adıyla geçer ve köyün adında günümüze kadar herhangi bir değişiklik olmamıştır. Köyün adını kurulduğu yerdeki beyaz renkli topraktan aldığı düşünülmektedir.

1.3. Akyayla (26 km): Köylerimiz 1968 (s. 30)'de "Akyayla" adıyla kaydedilmiş olan köyün eski adı "Halebi" olarak verilmiştir. 1841 yılından önce Burdur kazasına Urfa-Halep sancağından göçlerin yaşandığı bilinmektedir (Güzel, 2018, s. 271). Köyün "Halebi" adını almasında bu göçlerin etkili olduğu düşünülmektedir. Önceleri Bucak kazasına bağlı olan Halebi köyü, 17 Mayıs 1934'te Burdur il merkezine bağlanmıştır. Köy, "Akyayla" adını ise yükseltisinin fazla olması dolayısıyla almıştır.

1.4. Askeriye (7 km): Köyün adı, 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 65)'de "İskerye" olarak geçer. Bu okunuşun yanlış olması kuvvetle muhtemeldir. Çünkü köyün adı, söz konusu kaynaktan başka bir yerde "İskerye" olarak geçmez. 1873 tarihli Kiepert haritasında, bugünkü şekline yakın olarak "Asker" adı kullanılmıştır. Köylerimiz 1928 (s. 489)'de ise "Askeriye" ismiyle kayıt altına alınmıştır. Köyün yakınında bulunan Kışla köyünün, bu adın verilmesinde etkili olduğu düşünülmektedir.

1.5. Aşağı Müslimler (31 km): Köyün yerleşim alanı, antik bir şehrin kalıntılarıyla kaplıdır. Köylerimiz 1928 (s. 489)'de "Müslimler" adıyla kaydedilmiştir. 1530 tarihli haritada, bugünkü Aşağı Müslimler köyünün bulunduğu alanda "Bigi" adlı bir köy bulunmaktadır. Bu ad, "Müslimler" köyünün eski adı olmalıdır. T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Osmanlı Arşivi 253-10461 yer numaralı belgede İrle (Yeşilova) kazasına tabi "Müslimler Cemaati"nden bahsedilmektedir. Buna göre Müslimler adı, Müslimler Cemaatinden gelmektedir. Aşağı Müslimler köyü, 28 Ekim 1954'te Yeşilova kazasından alınarak Merkez kazanın Merkez nahiyesine bağlanmıştır.

1.6. Aziziye (39 km): Sarıkeçili Yörüklerinin yerleştiği bir köydür. "Aziziye" ismi, Sultan Aziz'in adını yaşatmak için verilen ve "Aziz Yurdu" anlamına gelen bir isimdir (Umar, 1993, s. 145). Köylerimiz 1928 (s. 490)'de aynı adla Belönü nahiyesine bağlı olarak kaydedilmiştir. Köylerimiz 1968 (s. 128)'de ise köyün yeni adı "Çamoluk", eski adı "Aziziye" şeklinde verilmiştir. "Çamoluk" ismi, köyde çamların bol olmasıyla ilgili olmalıdır.

1.7. Başmakçı (47 km): Isparta vilâyetinin Keçiborlu nahiyesine bağlı Küçük Başmakçı köyü, 2 Haziran 1943'te buradan alınarak Burdur'un Yeşilova kazasına bağlanmıştır. Buna göre köyün eski ismini "Küçük Başmakçı" olarak vermek gerekir. 23 Mayıs 1975'te ise Yeşilova ilçesinden alınan Başmakçı köyü, Burdur Merkez ilçesi Merkez bucağına bağlanmıştır. Köyün adı, Başmakçı Cemaatinden gelmektedir. Başmakçı Cemaati, Yıva boyundan, Necib Cemaati Tâifesindedir (Halaçoğlu, 2011, s. 252). Başmak "ayakkabı", başmakçı ise "ayakkabıcı" demektir (Paçacıoğlu, 2016, s. 110).

1.8. Bayındır (14 km): 1522 yılında yapılan tahrirde de aynı adla kayıtlıdır (Sarı, 2000, s. 78). Köyün adı, Bayındır Boyundan gelmektedir (Halaçoğlu, 2011, s. 260). Ercilasun (2008, s. 18-19), Bayındır kelimesinin "zengin" anlamına gelen bay kökünden türediğini ve Reşidüddin'de kayıtlı olan Bayandur biçiminin de "zengin, zengince" demek olduğunu belirtir.

1.9. Bereket (19 km): Köyün tarihteki adı "Moatra"dır. Moatra, Psidia'da bulunan küçük bir İlk Çağ kentidir. Umar (1993, s. 577), bu adın aslının Modra olduğunu, "Ma'nın

Adra/Odra'sı yani erkeği" anlamına geldiğini, başta bulunan *Mo/Ma* kelimesinin ise Ana Tanrıça'nın halk ağzında aldığı şekil olduğunu söyler. Orta Asya'dan Anadolu'ya yapılan göçlerden sonra bölgeye Bereketlü Cemaati gelip yerleşmiştir. Köyün şimdiki adı, bu cemaatten gelmektedir. Bereketlü Cemaati, Konar-Göçer Ekrâd Tâifesindedir (Türkey, 2001, s. 209). Bereket köyü, *Köylerimiz 1928* (s. 489)'de de bugünkü adıyla anılmaktadır.

1.10. Beşkavak (22 km): *Köylerimiz 1928* (s. 490)'de de aynı adla kaydedilmiştir. Köy, adını içerisindeki kavak ağaçlarından almış olmalıdır.

1.11. Boğaziçi (35 km): *Köylerimiz 1968* (s. 96)'de de "Boğaziçi" şeklinde kayıtlıdır. Köyün bu adı almasında kurulduğu boğaz etkili olmuştur. Boğaziçi köyü, Burdur ili Yeşilova kazasına bağlıyken 3 Şubat 1942'de Yeşilova kazasından alınarak Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.12. Bozlar (43 km): Köyün adı, Bozlar Cemaatinden gelmektedir. Söz konusu cemaat, Türkmân Yörükânı Tâifesindedir (Türkey, 2001, s. 219). *Köylerimiz 1928* (s. 490)'de Belönü nahiyesine bağlı olarak kaydedilen bu köyün adında bugüne kadar herhangi bir değişiklik olmamıştır.

1.13. Büğdüz (15 km): 1500'lü yıllardan beri Burdur sınırları içinde yer almaktadır. Köye adını veren Büğdüz Boyu, Üç Okların Deniz Han Oğulları kolundandır (Halaçoğlu, 2011, s. XXXIX). Ögel (2010, s. 352), *Büğdüz* adının kökünü, Eski Türkçede "sihirbaz, hikmet sahibi kimse" anlamında olup Kâşgarlı çağında ise "akıllı, becerikli" anlamına bürünen *bügü* sözcüğüne dayandırmaktadır. Ögel (2010, s. 353), ikinci bir ihtimal olarak bu adın "pehlivan" anlamındaki *büke* isminden türetilmiş olabileceğini belirtir. Ercilasun (2008, s. 23), Ögel'in ileri sürdüğü ihtimalleri morfolojik açıdan sağlam bulur. Ancak *Büğdüz* adının anlamının kaynaklarda "mütevazı, alçak gönüllü, hizmet eden" olarak verilmesi sebebiyle söz konusu ihtimallerde semantik bir uyumsuzluk bulunduğunu söyler. Ercilasun (2008, s. 24)'a göre *Büğdüz* kelimesi, "kıvrım, köşe, eğim" anlamına gelen *bük* isminden türetilmiştir.

1.14. Cimbilli (38 km): Köyün adı, Sarıkeçili Yörüklerinden olan Cimbilli Cemaatinden gelmektedir. Bu cemaat, "1841 Yılı Burdur Kazası Nüfus Defteri"nde kırsal yerleşmeler içinde konar-göçer olarak kayıtlı olan cemaatlerden biridir (Güzel, 2018, s. 131). Cimbilli; *Köylerimiz 1928* (s. 489)'de, *Köylerimiz 1968* (s. 117)'de ve *Köylerimiz 1981* (s. 119)'de "Cimbilli" adıyla yer alır. Türkiye Türkçesi ağızlarında geçen *cinbilli* kelimesi, "çapaklı" anlamına gelir (DS, C. II, s. 975). Bunun yanında ağızlarda *cinbil* kelimesine benzeyen *çimbil* "çapak" (DS, C. II, s. 1176) ve *cimbil* "küçük üzüm salkımı, üzüm salkımındaki küçük salkımcıklar" (DS, C. II, s. 921) sözcükleri de bulunmaktadır. *Cimbilli* adının kökenini tam olarak tespit etmek mümkün görünmemekle birlikte bu adın "çapak" anlamına gelen *çimbil/cinbil* kelimelerinden gelmiş olması muhtemeldir. Bu köy, 1936'da Merkez nahiyesine bağlı iken buradan alınarak Yeşilova kazasına dâhil edilmiştir. 3 Şubat 1942'de ise Yeşilova kazasından alınarak tekrar Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.15. Çallıca (47 km): Pisidia Dönemi'ne ait "Kormasa" adlı antik bir kent bulunmaktadır. Bu kent, bazı araştırmacılar tarafından Çallıca'ya lokalize edilmektedir. Ancak "Kormasa"nın konumu hususunda görüş ayrılıkları bulunmaktadır (Umar, 2008, s. 96-98). Köyün adı, 438 Numaralı *Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri* (937/1530) I (s. 63)'de "Çallu"dur. Bu köyün adının Çallu Cemaatinden geldiği düşünülmektedir. Çallu Cemaati, Yıva Boyundandır (Halaçoğlu, 2011, s. 502). *Köylerimiz 1928* (s. 490)'de "Eğneş"

ismiyle Sertaç nahiyesine bağlıdır. *Köylerimiz 1968* (s. 124)'de ise köyün yeni adı "Çallıca", eski adı "Eğneş" olarak geçer.

1.16. Çatağıl (14 km): Köyün adı, 1522 yılında yapılan tahrirde "Mandıra"dır (Ustaoğlu, 2016, s. 45). Yunanca *mandra* kelimesinden türetilen *mandıra* kelimesi, "koyun, keçi gibi süt veren hayvanların barındırıldığı, süt ve süt ürünlerinin elde edildiği yer" anlamına gelir (Karaağaç, 2015, s. 509). Umar (1993, s. 543), Anadolu'da görülen bütün "mandra" kökenli kelimelerin yukarıdaki köken ve anlamla bağlantılı olmadığını, çoğunun *Ma-(Adra)* "Ma'nın erkeği" kelimesinin Helen dilinde çarpıtılarak kullanılmasından kaynaklandığını belirtir. Köyün adı, *Köylerimiz 1928* (s. 489)'de "Mandıra", *Köylerimiz 1968* (s. 718)'de ise "Çatağıl" olarak kayıtlıdır. Köyün şimdiki adı, "iki yolun birleştiği kavşak" anlamına gelen *çat* kelimesiyle Eski Türkçede de kullanılan ve "barınak" anlamına gelen *agıl* (Paçacıoğlu, 2016, s. 44) kelimesinin birleştirilmesiyle oluşmuştur.

1.17. Çendik (14 km): 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 63)'de "Çendik" adıyla kayıtlı olup günümüze kadar aynı adla anılmıştır. Köyün adını bir cemaat isminden almış olması muhtemelse de kaynaklarda bununla ilgili herhangi bir bilgiye ulaşılamamıştır. *Çendik* kelimesi, Türkiye Türkçesi ağızlarında "et tahtası, tırtık" gibi anlamlara gelir (DS, C. II, s. 1135).

1.18. Çine (15 km): 1522 tarihli tahrirde "Çine" adıyla Burdur'a bağlı bir köydür (Ustaoğlu, 2016, s. 45). *Köylerimiz 1928* (s. 489)'de de aynı adla yer alır. *Köylerimiz 1968* (s. 235)'de ise köyün yeni adı "Gökpınar", eski adı "Çine" olarak kayıtlıdır. Köyün adı Çine Cemaatinden gelmektedir. Çine Cemaati, Avşar Boyundan Maraş Yörükleri Tâifesindedir (Halaçoğlu, 2011, s. 577). Moğolca kökenli olan *çine* kelimesi, "kurt" anlamına gelir (Eyuboğlu, 1998, s. 146).

1.19. Düğer (31 km): 1522 yılında yapılan tahrirde de aynı adla yer alır (Ustaoğlu, 2016, s. 45). Bu köy, adını Oğuz boylarından olan Döğer'den almaktadır (Halaçoğlu, 2011, s. 680). Ercilasun (2008, s. 14-15), bu adın "yuvarlak" anlamına gelen *töğer* olarak düşünülebileceğini belirterek bu kelimeyi "dönmek, yuvarlak olmak" anlamı verilebilecek *tö- fiil köküne dayandırır. Düğer köyü, 28 Ekim 1954'te Yeşilova kazasından alınarak Merkez kazanın Merkez nahiyesine bağlanmıştır.

1.20. Erikli (37 km): 1522 yılında yapılan tahrirde Eğirdir kazasının Eğirdir nahiyesine bağlı bir köy olarak aynı adla yer almaktadır (Ustaoğlu, 2016, s. 45). Sonraki dönemde Sertaç nahiyesi Kozluca köyüne bağlı bir mahalle iken 21 Haziran 1948'de bağımsız bir köy hâline getirilmiştir (Tunç, 2018, s. 331-332). Köyün adını etrafındaki erik ağaçlarından aldığı söylenmektedir. Ancak Burdur'a komşu bölgelerde Erikli (Erikli/Erüklü) Cemaati bulunmaktadır (Türkay, 2001, s. 304). Bu sebeple köyün adı, Erikli Cemaatinden gelmiş olmalıdır. Bu adın "kuvvet, güç, kudret" anlamlarına gelen *erk* (Paçacıoğlu, 2016, s. 249) kelimesiyle ilgili olması muhtemeldir.

1.21. Gökçebağ (12 km): Köyün adı, 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 63)'de "Çerçin"dir. *Köylerimiz 1928* (s. 489)'de "Çerçin", *Köylerimiz 1968* (s. 231)'de ise "Gökçebağ" adıyla kayıtlıdır. Adını, köyde bulunan üzüm bağlarından alan Gökçebağ, "güzel, hoş bağ" anlamına gelir.

1.22. Günalan (13 km): Köyün kurulduğu yerde İlk Çağ'da adı "Malgastara" olan bir *Psidia* kenti bulunmaktadır. Umar (1993, s. 539), *Malga* kelimesinin anlamını saptayamasa da *Astra*'nın "akıntı" anlamına geldiğini belirtir. Bu iki kelimenin

birleştirilmesiyle oluşturulan ve “Malga Deresi” anlamına gelen bu isim, şimdi Askeriye Çayı olarak bilinen derenin o dönemki adıdır. Köyün 1478 yılına ait defterdeki adı “Lengömi”dir (Sarı, 2000, s. 81). Yanlış bir okunuş olduğu düşünülen “Lengömi” adı, *Köylerimiz 1928* (s. 489)’de “Lengüme” şeklindedir. Umar (1993, s. 515), *Lengüme* adının Helen dilinde “köy, köyü” anlamına gelen *Koine*’den bozma olduğunu söyler; fakat *Len* kelimesinin kökenini saptayamaz. Anlamı tam olarak tespit edilemeyen “Lengüme” adının “Belengüme”den kısaltılarak kullanılıyor olması muhtemeldir. *Güme* kelimesi, Türkiye Türkçesi ağızlarında “avcı kulübesi, bağ ve bostana yapılan basit bekçi kulübesi” anlamlarına gelir (DS, C. III, s. 2222). Belki de bölge, o dönemde bu amaçla kullanılmaktaydı. Güneş’e karşı konumlandırılmış köyün bugünkü ismi olan *Günalan*, “Güneş alan, aydınlık olan” gibi anlamlara gelir.

1.23. Güneyyayla (19 km): Köyün adı, 1478 yılında yazılan defterde “Marmala” (Sarı, 2000, s. 81), *Köylerimiz 1928* (s. 489)’de “Marmara” olarak kaydedilmiştir. *Köylerimiz 1968* (s. 251)’de ise köyün yeni adı “Güneyyayla”, eski adı ise “Marmara” olarak verilmiştir. Umar (1993, s. 549), *Marmara* kelimesinin Helen dilinde “mermer” anlamına gelen *marmaron*’un çoğul biçimi olduğunu belirtir. Köyde bulunan mermer ocakları düşünüldüğünde Umar’ın açıklaması, akla yatkın gelmektedir. Köyün konumu itibarıyla güneyde bulunması ve rakımının yüksek olması dolayısıyla köye daha sonra “Güneyyayla” adı verilmiştir.

1.24. Hacılar (25 km): Köyün adı, 1522 senesinde Isparta kazasına tabi olarak kaydedilmiş olan Hacılar Cemaatinden gelmektedir (Sarı, 2008, s. 238). Söz konusu cemaat, Konar-Göçer Türkmân Ekrâdı Yörükânı Tâifesindedir (Türkey, 2001, s. 337). Önceleri Burdur ili Yeşilova kazasına bağlı olan Hacılar köyü, 3 Şubat 1942’de Yeşilova kazasından alınarak Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.25. Halıcılar (11 km): Köyün adı, 1478 yılına ait kaynakta “Sala” olarak geçmektedir (Sarı, 2000, s. 80). *Köylerimiz 1928* (s. 489)’de de aynı adla kayıtlıdır. *Köylerimiz 1968* (s. 327)’de ise köyün yeni adı “Karcılar”, eski adı “Sala” şeklinde verilmiştir. Umar (1993, s. 697), *Sala* adının “kutlu/güzel geçit” anlamına geldiğini belirtir ve buna köyün doğal bir geçitte kurulmasını dayanak gösterir. Türkey’in eserinde (2001, s. 547) Türkmân Tâifesinden olan Salalı/Salalu Cemaati bulunmaktadır. *Sala* adı, bu cemaatten gelmiş olmalıdır. Burdur’un köylerinde halı dokumacılığı yaygın olduğundan köy, daha sonraları “Halıcılar” ismini almıştır.

1.26. İğdeli (48 km): 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 65)’de “İğdelü” adıyla Gölhisar kazasına bağlı bir köy olarak kayıtlıdır. Köye adını veren, İğdecik Delüsü Cemaatidir (Sarı, 2008, s. 261).

1.27. İlyas (46 km): Köy, 1530 tarihli haritada da “İlyas” adıyla kayıtlıdır. Umar (1993, s. 338)’a göre “İlyas” adlarının çoğu, Peygamber İlyas ile ilgili değildir. Luwi diliyle ardılı dillerde “boğaz, geçit”i anlatan *İla* kelimesinden ya da bununla türetilmiş *Ilwa/İlba* “geçitlik” kelimesinden bozmadır. 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 25)’de “Hamîd Livâsı, Kişi ve Cemaat Adları” arasında yer almaktadır. Bu köy, adını İlyas Cemaatinden almış olmalıdır. Söz konusu cemaat, Yörükân Tâifesindedir (Türkey, 2001, s. 368).

1.28. Kapaklı (31 km): Köyün adı, *Köylerimiz 1928* (s. 490)’de de “Kapaklı” olarak geçmektedir. Bu ad, Kapaklı Cemaatinden gelmektedir. Kapaklı Cemaati, Bayındır Boyundandır (Halaçoğlu, 2011, s. 1181).

1.29. Karacaören (32 km): Köyün tarihteki adı “Mallos”tur. *Burdur 1973 İl Yıllığı* (s. 110)’nda adı geçen Psidia kentçığı olan Mallos, bugünkü Karacaören köyünün sınırları içindedir. Umar (1993, s. 540)’a göre *Mallos* kelimesinin aslının *Mala* olması ve bunun da “elma” anlamına gelmesi olasıdır. 1517 yılındaki ismi “Karaca Viran” olan köyün bu dönemdeki adı, Karaca Viran Cemaatinden gelmektedir (Sarı, 2008, s. 124). *Köylerimiz 1928* (s. 489)’de de “Karaca Viran” olarak kaydedilen bu köyün adı, “viran” kelimesinin olumsuz çağrışımı nedeniyle sonradan değiştirilmiştir.

1.30. Karaçal (29 km): 1532 yılında yapılan tahrirde “Karacalu” adıyla kayıtlara geçmiştir (Sarı, 2008, s. 211). Köy, adını Karaçalı Cemaatinden almıştır. Karaçalı Cemaati, Yörükân Tâifesindedir (Türkay, 2001, s. 399). *Köylerimiz 1928* (s. 489)’de “Karaçal” olarak geçen bu köyün adında daha sonra herhangi bir değişiklik olmamıştır. Karaçal köyü, Burdur ili Yeşilova kazasına bağlıyken 3 Şubat 1942’de Yeşilova kazasından alınarak Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.31. Karakent (31 km): Umar (1993, s. 529), bugünkü Karakent köyü yakınlarında, Üveyk Burnu üzerinde, İlyas Tepesi’nde kalıntıları bulunan İlk Çağ kenti Lysinia’dan bahseder. Buradan yola çıkarak köyün İlk Çağ’daki adının “Lysinia” olduğu söylenebilir. Köyün bugünkü adı olan “Karakent” ise bu adı, boyu ve tâifesi belli olmayan Karakent Cemaatinden almaktadır (Türkay, 2001, s. 408). 1478 yılında yapılan tahrirde Burdur’a bağlı olan Karakent (Sarı, 2000, s. 81)’in adında bugüne kadar herhangi bir değişiklik olmamıştır. Köy, Burdur ili Yeşilova kazasına bağlıyken 3 Şubat 1942’de Yeşilova kazasından alınarak Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.32 Kartalpınar (26 km): *Köylerimiz 1968* (s. 490)’deki adı “Yukarısülemiş”tir. Bu ad, Sülemişli Cemaatinden gelmektedir. Bu cemaat, Yörükân Tâifesindedir (Türkay, 2001, s. 584). *Köylerimiz 1968* (s. 330)’de ise köyün adı bugünkü şeklini alarak “Kartalpınar” olmuştur. Köyün bu adı almasında yükseltisi etkili olmalıdır; çünkü Anadolu’da yüksek olan yerlere bazen “Kartal” adı verilebilmektedir.

1.33. Kavacık (37 km): Umar (1993, s. 538), Burdur Gölü yakınında bir Psidia kentçığınden bahseder. Bu kentçığın adı “Malgasa”dır ve şimdiki Kavacık köyünün yerinde kuruludur. Umar, Luwi dilinden gelen “Malgasa” adının *Assa* (yerleşim; köy, kent, kasaba) kısmını tanımlamış olsa da *Malga* kısmını anlamlandıramamıştır. Köy, 1530 tarihli haritada “Kavacık” adıyla kayıtlıdır. Bu ad, Kavacık Yörükleri Cemaatinden gelmektedir. Bu cemaat, İğdir Boyundan, Teke Türkmenleri Tâifesindedir (Halaçoğlu, 2011, s. 1350). Burdur vilayeti Merkez kazasına bağlı olan Kavacık, 1936’da Yeşilova kazasına bağlanmıştır. 28 Ekim 1954’te ise Yeşilova kazasından alınarak tekrar Merkez kazasının Merkez nahiyesine bağlanmıştır.

1.34. Kayaaltı (18 km): Köyün adı, 1478 yılında yapılan tahrirde (Sarı, 2000, s. 81) ve *Köylerimiz 1928* (s. 489)’de “Kırvagaz” olarak kayıtlıdır. *Köylerimiz 1968* (s. 335)’de ise bugünkü şekliyle verilmiştir ve eski adı olarak da “Kırvagaz” not edilmiştir. Umar (1993, s. 435), “Kırvagaz-Gravgaz” şekillerinde kullanılan bu adın *Kraka* (Dorukyeri) adının Helenleşme döneminde tepe veya akarsu olabilmek, eril biçim alabilmek için sonuna -s eklenmesiyle ortaya çıktığını söyler. Köyün yeni adının “Kayaaltı” olmasının ve köyün bir kayalıkta, dorukta bulunmasının yukarıdaki açıklamasını sağlamlaştırdığını belirtir. Zekiye (2006, s. 102), “Ön ve Orta Asyalı yerli Türklerin karlarla kaplı tüm dağlık yerleri eski Yunanlılara Kaukas dağları (kayalık ak dağlar) veya kroukas (kayalık karlı dağlar) diye tanıttıkları”nı söyler. Zekiye (2006, s. 179)’e göre *Kafkas*’ın İskitçe adları olan *Kaukas* (*Kavkas*) ve *Kroukas* sözcüklerinin ilk kısımlarındaki *kau/kuu* Türkçede “beyazlık, aklık”,

kırau ise “kırç, kar” anlamlarına gelir. Her iki sözcüğün ikinci kısmı olan *kas* ise “kaya, kayalık dağ” demektir. Türkiye Türkçesi ağızlarında *kaş* biçiminde geçen bu sözcük, “sarp kayalıklar, uçurum; tepe, dağ” gibi anlamlarda kullanılmaktadır (DS, C. IV, s. 2677-2678). Tarih araştırmacısı Hayati Kuzucu da 17.10.2022 tarihinde yapılan sözlü görüşmede, Zekiyev’in *Kroukas* adının etimolojisiyle ilgili olarak verdiği izah doğrultusunda *Kıragaz*’ın “Kıpçak Türkçesindeki *kırav* ‘kırağı, gri renkli’ (< *kıragu*)¹ ile *kas* ‘dağ, yüksekçe tepe’ kelimelerinin birleşmesiyle oluştuğu” yönünde görüş bildirmiştir.

1.35. Kayış (26 km): *Köylerimiz 1928* (s. 490)’de Belönü nahiyesine, *Köylerimiz 1968* (s. 340)’de Çeltikçi nahiyesine bağlı olarak gösterilen bu köyün adında bugüne kadar herhangi bir değişiklik olmamıştır. Köy, adını Kayış Cemaatinden almıştır. Kayış Cemaati, Konar-Göçer Türkmân Tâifesindedir (Türkay, 2001, s. 429).

1.36. Kocapınar (38 km): 1530 tarihli haritadaki adı Kürd’dür. Yeşilova ilçesine bağlı olan Kürt köyünün adı, 6 Mart 1942’de Kocapınar olarak yeniden düzenlenmiştir (Tunç, 2018, s. 331). Köyün adı, *Köylerimiz 1968* (s. 367)’de de “Kocapınar” olarak kaydedilmiştir. Bu adı almasında, içinden geçen büyük su kaynağı etkili olmuştur. Kocapınar köyü, Burdur ilinin Yeşilova Merkez bucağına bağlıyken 23 Ağustos 1975’te buradan alınarak Burdur Merkez kazasına bağlanmıştır.

1.37. Kozluca (45 km): 1478 yılında yapılan tahrirde İrle kazasına bağlı olarak aynı adla kaydedilmiştir (Sarı, 2000, s. 76). *Köylerimiz 1928* (s. 490)’de ise Sertaç nahiyesine bağlı olarak gösterilen bu köyün adı, tarihi boyunca değişmemiştir. 23 Şubat 1968’de belediye statüsü kazanan Kozluca, günümüzde köy statüsündedir. Bu köy, adını Kozluca Cemaatinden almaktadır. Kozluca Cemaati, Yörükân Tâifesindedir (Türkay, 2001, s. 460).

1.38. Kökez (18 km): 438 Numaralı *Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri* (937/1530) I (s. 66)’de Kökez/Kökes adlarıyla kayıtlıdır. *Köylerimiz 1928* (s. 491)’de aynı adla yer alan köy, Bucak kazasına bağlıdır. *Köylerimiz 1968* (s. 377)’de Burdur Merkez İlçe Merkez bucağına bağlı olduğu görülmektedir. Köyün adı, Kökes/Göges Cemaatinden gelmiş olmalıdır. Bu cemaat, Yörükân Tâifesindedir (Türkay, 2001, s. 322). *Kökez* sözcüğü, geçirdiği ses değişmelerine bağlı olarak Eski Anadolu Türkçesinde *gögez* ~ *gögezi* biçimlerinde olup “lâciverde yakın mavi renk” (TS, C. III, s. 1728) anlamına gelmektedir.

1.39. Kumluca (29 km): Tarihî kaynaklarda Burdur iline bağlı “Kumluca” adında bir köy bulunmamaktadır. Köy halkı tarafından köyün eski adının “Soğanlı” olduğu söylense de kaynaklarda bu isme rastlanmamıştır. Yerleşilen alan kumluk olduğu ve civarda kum ocakları bulunduğu için köy “Kumluca” adını almış olmalıdır.

1.40. Kurna (8 km): 1522 yılında aynı adla Burdur kazasına bağlı olarak gösterilmiştir (Sarı, 2000, s. 81). *Köylerimiz 1928* (s. 489)’de “Kurna” ismiyle Burdur’un Merkez köyleri arasında yer alır. *Köylerimiz 1968* (s. 541)’de ise köyün adı “Yakaköy” olarak kaydedilmiş, eski adı olarak da “Kurna” yazılmıştır. Köy, adını Kurna (nâm-ı diğer

¹ /v/ ~ /w/ < /g/ dudaksılaşması, sadece Kıpçak Türkçesine özgü olmayıp Türk dilinin tarihî ve çağdaş birçok lehçesinde görülen bir ses değişmesidir. Eski Türkçedeki *kıragu* “kırağı” sözcüğü, Tarihî Kıpçak Türkçesinde *karav* ~ *karavu* ~ *karov* (Toparlı vd., 2014, s. 144-145) ve Çağatay Türkçesinde *kıragu* ~ *karav* biçimlerinde geçer (Ünlü, 2013, s. 623-624). Bu sözcük, Azerbaycan Türkçesinde, Türkçe sözcüklerin sonundaki /-AğI/ ses grubunun /-Ov/ biçimine dönüşmesine bağlı olarak *grov* biçimindedir (Buran-Alkaya, 2013, s. 82). *Kıragu* sözcüğünün /v/’li türevleri, Türkiye Türkçesi ağızlarında da bulunmaktadır: *giravı* (DS, C. III, s. 2053) ~ *giravu* (DS, C. III, s. 2051) ~ *kırav* (DS, C. IV, s. 2827) ~ *kıravu* (DS, C. IV, s. 2818).

Caferli/Caferlü) Cemaatinden almış olmalıdır. Bu cemaat, Türkmân Ekrâdı Tâifesindedir (Türkay, 2001, s. 229, 472).

1.41. Kuruçay (16 km): 1478 yılında yapılan tahrirde de aynı adla Burdur'a bağlı olarak görülen köyün (Sarı, 2000, s. 87) adında bugüne kadar herhangi bir değişiklik olmamıştır. Yapılan kazılarda ortaya çıkarılan Kuruçay Höyüğü, köyün önemini arttırmaktadır. Burdur Gölü'ne bakan bir tepede konumlanmış olan bu höyüğün çevresi derin dere yataklarıyla çevrili olmasına rağmen köyün niçin "Kuruçay" adını aldığını belirlemek zordur. Köye ad verildiği zamanlarda derelerin suyunun kuraklık dolayısıyla çekilmiş olması muhtemeldir.

1.42. Sarıova (21 km): Köylerimiz 1928 (s. 489)'de de aynı adla kayıtlıdır. Bu köy, karstik bir arazide yer alır, bu nedenle tarım alanı sınırlıdır (Güzel, 2018, s. 125). Köyün adı, toprağın rengi dolayısıyla verilmiş olmalıdır.

1.43. Soğanlı (22 km): 1478 yılında yapılan tahrirde de "Soğanlı" adıyla kaydedilen köy (Sarı, 2000, s. 82), bugüne kadar aynı adla anılmıştır. Köy, adını Soğanlı Afşarı Cemaatinden almıştır. Bu cemaat, Avşar Boyundandır (Halaçoğlu, 2011, s. 2044).

1.44. Suludere (15 km): Bu köy, Kıravgaz ve Bügdüz çaylarının birleşerek suladığı bir vadide kurulmuştur (Kuzucu, 2011, s. 2). Köye adını veren de bu çaylardır. Köylerimiz 1928 (s. 489)'de de "Suludere" olarak kaydedilen köyün adında daha sonra bir değişiklik olmamıştır.

1.45. Taşkapı (15 km): Köy, adını Yukarı Çine'deki "Kapı Taş"tan almış ve bu ad, daha sonra ağızlarda değişime uğrayarak "Taşkapı"ya dönüşmüştür (Çevik, 2018, s. 7). Köylerimiz 1928 (s. 489)'de de "Taşkapı" adıyla Burdur Merkez kazasına bağlı olarak gösterilen köyün adında günümüze kadar bir değişiklik olmamıştır.

1.46. Ulupınar (44 km): Köylerimiz 1928 (s. 493)'de Dirmil nahiyesine bağlı olarak kaydedilen köy, adını büyük bir su kaynağından almıştır. İdari olarak Yeşilova'ya bağlı olan Ulupınar, 21 Aralık 1987'de buradan alınarak Burdur Merkez ilçesi Merkez bucağına bağlanmıştır.

1.47. Yarıköy (24 km): 1522 tarihli defterde Burdur kazasına bağlı olarak kaydedilen "Yar köyü" (Ustaoğlu, 2016, s. 45), bugünkü Yarıköy olmalıdır. 1971'de meydana gelen depremden sonra yeni yerinde tekrar kurulan ve "deprem köyü" olarak adlandırılan bu köy, adını fay hattı üzerinde bulunması nedeniyle almış olmalıdır. Yarı köyü, Burdur ili Yeşilova kazasına bağlıyken 3 Şubat 1942'de buradan alınarak Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.48. Yassıgüme (21 km): Köyün tarihi çok eskilere dayanır. 1522'de "Yassı Göreme" adıyla kayıtlara geçirilmiştir (Sarı, 2000, s. 82). Fakat bu ad yanlış okunmuş olmalıdır. Köylerimiz 1928 (s. 489)'de de "Yassı güme" olarak kaydedilen köyün adında sonradan herhangi bir değişiklik olmamıştır. Çevik (2019, s. 25-26), bir rivayete göre Sarıkeçililer diye bilinen çobanların göçebelikten yerleşik biçime geçerken çadırlarını küme hâlinde ve çadırın üst kısmını da yassı biçimde yapmasına bağlı olarak köyün adının "Yassı Küme" olarak anılmaya başlandığını, zamanla söyleyiş farklılığından dolayı "Yassıgüme"ye evrildiğini söyler. Fakat bizce köy, adını Yassı Cemaatinden almış olmalıdır. Bu cemaat, Karkın Boyundan, Gölhisar Yörükleri Tâifesindedir (Halaçoğlu, 2011, s. 2320). Yassıgüme köyü, önceleri Burdur ili Yeşilova kazasına bağlıyken 3 Şubat 1942'de buradan alınarak Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.49. Yaylabeli (35 km): Köy, 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 65)'de "İnar" adıyla kayıtlıdır. Köylerimiz 1928 (s. 489)'de ise "İnar" adıyla Burdur Merkez nahiyesinin köyleri arasındadır. 1936'da Merkez kazasından alınarak Yeşilova'ya bağlanmıştır. 3 Şubat 1942'de ise Yeşilova kazasından alınarak Merkez kazasına yeniden bağlanmıştır. Köyün adı, Köylerimiz 1968 (s. 551)'de "Yaylabeli" olarak geçmektedir. Köy, yayla yolları üzerinde kurulduğu için bu adı almış olmalıdır.

1.50. Yazıköy (23 km): 438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I (s. 68)'de de köyün adı bugünkü gibi "Yazı"dır. Köy, Burdur Gölü'nün çevresinde kurulmuştur. Gölün yanında oluşan bir ovada yer aldığı için "Yazı" adı verilmiş olmalıdır. Çünkü *yazı* kelimesi, Türkiye Türkçesi ağızlarında "ova, kır" gibi anlamlara gelir (DS, C. VI, s. 4218). Yazı köyü, Burdur ili Yeşilova kazasına bağlıyken 3 Şubat 1942'de buradan alınarak Merkez kazaya bağlanmıştır.

1.51. Yeşildağ (27 km): 1478 yılında yapılan tahrirde "Gölde" adıyla Burdur kazasına bağlı olarak kaydedilmiştir (Sarı, 2000, s. 80). Umar (1993, s. 453), "Gölde" adının *Kolida* kelimesinden türetildiğini, bu kelimenin de "Kula tapınıcısı" gibi bir anlamı karşıladığını belirtir. Luwi dilinde ve onun ardılı dillerde kullanılan *Kula* kelimesini araştırırken de bu kelimenin iki anlamda kullanıldığını tespit etmiştir: Bunlardan biri "Artemis'i kasteden tanrı adı", diğeri de "sarı"dır (s. 482). Köylerimiz 1928 (s. 489)'de de "Gölde" adıyla kaydedilen köy, Köylerimiz 1968 (s. 567)'de ise "Yeşildağ" adıyla geçmektedir. Köy, yeşil bir dağın eteklerinde yer aldığı için bu adı almıştır.

Burdur ili Merkez ilçesine bağlı köy adları, verilmiş eğilimlerine göre aşağıdaki tabloda sınıflandırılmıştır:

Tablo 1. Burdur İli Merkez İlçesine Bağlı Köy Adlarının Toponimik Dağılımı

Boy ve cemaat adlarıyla ilgili olanlar	Aşağı Müslimler, Başmakçı, Bayındır, Bereket, Bozlar, Büğdüz, Cimbilli, Çallica, Çine, Düğer, Erikli, Hacılar, İğdeli, İlyas, Kapaklı, Karacaören, Karaçal, Karakent, Kavacık, Kayış, Kozluca, Kökez, Kurna, Soğanlı, Yassigüme
Yer şekilleri ve fiziki çevreyle ilgili olanlar	Boğaziçi, Çatağıl, Gökçebağ, Günalan, Güneyyayla, Kayaaltı, Kumluca, Taşkapı, Yarıköy, Yaylabeli, Yazıköy
Suyla ilgili olanlar	Aksu, Kartalpınar, Kocapınar, Kuruçay, Suludere, Ulupınar
Renklerle ilgili olanlar	Akyaka, Akyayla, Sarıova, Yeşildağ
Bilinen kişilerle ilgili olanlar	Aziziye
Tarım ürünleri ve bitki adlarıyla ilgili olanlar	Beşkavak
Askerlikle ilgili olanlar	Askeriye
Eşyayla ilgili olanlar	Çendik
Meslekle ilgili olanlar	Halıcılar

2. Köken Bakımından Köy Adları²

2.1. Türkçe Kökenli Köy Adları

Köy adlarının büyük çoğunluğunu Türkçe kökenli kelimeler oluşturur: *Aksu, Akyaka, Akyayla, Başmakçı, Bayındır, Beşkavak, Boğaziçi, Bozlar, Büğdüz, Çallıca, Çatağıl, Çendik, Düğger, Erikli, Günalan, Güneyyayla, Halıcılar, İğdeli, Kapaklı, Karacaören, Karaçal, Kartalpınar, Kavacak, Kayaaltı, Kayış, Kocapınar, Kökez, Kumluca, Kuruçay, Sarıova, Soğanlı, Taşkapı, Ulupınar, Yassigüme, Yaylabeli, Yeşildağ.*

2.2. Yabancı Kökenli Köy Adları

Askeriye ← **Ar.** *‘askeriyye* (OTAL, 44)

Aziziye ← **Ar.** *‘azîziyye*

Bereket ← **Ar.** *bereket* (OTAL, 87)

Çine ← **Moğ.** *çine* (TDES, 146)

İlyas ← **Ar.** *İlyās* ← **İbr.** *Eliyah/Eliyahu*³

Kurna ← **Ar.** *ķurne* (OTAL, 528)

2.3. Türkçe+Farsça Kökenli Köy Adları

Gökçebağ ← **T.** *gökçe* + **Far.** *bāğ* (OTAL, 64)

Suludere ← **T.** *sulu* + **Far.** *derre* (OTAL, 176)

Yarıköy ← **T.** *yarı* + **Far.** *kūy* (OTAL, 532)

Yazıköy ← **T.** *yazı* + **Far.** *kūy* (OTAL, 532)

2.4. Türkçe+Arapça Kökenli Köy Adı

Aşağı Müslümler ← **T.** *aşağı* + **Ar.** *müslim* (OTAL, 741) + [+ler]

2.5. Türkçe+Soğdca Kökenli Köy Adı

Karakent ← **T.** *kara* + **Soğd.** *kānt* (EUTS, 106)

2.6. Arapça+Türkçe Kökenli Köy Adı

Hacılar ← **Ar.** *ḥacī* (TAS, 330) + [+lar]

2.7. Farsça+Türkçe Kökenli Köy Adı

Kozluca ← **Far.** *ğawz* (KBS/I, 550) + [+lu] + [ca]

3. Ses Özellikleri Bakımından Köy Adları

3.1. Türkçe Kelimelerde Ses Olayları

3.1.1. Ünlülerde Ses Olayları

3.1.1.1. Birincil Uzun Ünlülerin Kısalması

² *Cimbilli* adının kökeni tespit edilememiştir.

³ bk. Harman, 2000, s. 160.

Eski Türkçeden itibaren var olduğu bilinen⁴, tarihî ve çağdaş Türk lehçelerinin bir bölümünde varlığını sürdüren birincil uzun ünlüler⁵, Burdur ili Merkez ilçesine bağlı köy adlarında iz bırakmadan kısalarak normal süreli ünlülere dönmüştür:

- ağıl* << **āğıl* “ağıl” (ATAUÜ, 249)
ak < **āk* “ak, beyaz” (ATAUÜ, 249)
bayındır ← **bāy* “zengin” (ATAUÜ, 251)
beş < **bēş* “5” (ATAUÜ, 264)
boz < **bōz* “boz” (ATAUÜ, 259)
çal < **çāl* “kır, gri” (ATAUÜ, 252)
dağ << **tāğ* “dağ” (ATAUÜ, 254)
gök << **kōk* “mavi” (ATAUÜ, 268)
gün << **kūn* “gün, güneş” (ATAUÜ, 270)
kapak < **kāpak* “göz kapağı” (ATAUÜ, 252)
kökez ← **kōk* “mavi” (ATAUÜ, 268)
kuru ← **kūr* “kuru” (ATAUÜ, 262)
sarı << **sāriğ* “sarı” (ATAUÜ, 253)
soğan << **sōğun* “soğan” (ATAUÜ, 260)
taş < **tāş* “taş” (ATAUÜ, 254)
ulu ← **ūl* “temel, duvar temeli” (ATAUÜ, 261)
yar < **yār* “uçurum” (ATAUÜ, 255)
yayla ← **yāy* “yaz” (ATAUÜ, 255)
yazı ← **yāz-* “çözülme, dağılma” (ATAUÜ, 256)
yeşil ← **yāş* “taze, yeşil” (ATAUÜ, 255)

3.1.1.2. Ünlü Düzleşmesi

/-i-/ < /-u-/: bayındır << bayandur⁶, pınar << buñar (TDES, 332)

3.1.1.3. Ünlü Daralması

/-ı/ < /-a/: aşağı << aşığa (TSD, 79), *bayındır << bayandur⁷*

*/-ü-/ < /-ö-/: düğer << *töger⁸*

3.1.1.4. Diğer Ünlü Değişmesi

/-a-/ << /-u-/: boğaz << boğuz (TSD, 95)

⁴ bk. Tuna, 1960.

⁵ bk. Tekin, 1975; Korkmaz, 1995.

⁶ bk. Ercilasun, 2008, s. 18-19.

⁷ bk. Ercilasun, 2008, s. 18-19.

⁸ bk. Ercilasun, 2008, s. 14-15.

3.1.1.5. Sıra Değişirme

İki köy adında ince sıradanlaşma görülür:

güme “bağ ve bahçedeki tek odalı ev” << *konğu* (KBS/I, 395)

yeşil << *yaşıl* (EUTG, 622)

3.1.1.6. Ünlü Türemesi

/-i-/ < /-Ø-/: erik < erk (TSD, 249)

3.1.2. Ünsüzlerde Ses Olayları

3.1.2.1. Ötümlüleşme

/d-/ < /t-/: dağ < tağ (OY, 170), *düğer < *töger⁹*

/g-/ < /k-/: gök < kök (ETG, 283), *güme* “bağ ve bahçedeki tek odalı ev” << *konğu* (KBS/I, 395), *gün < kün* (ETG, 285)

3.1.2.2. Ötümsüzleşme

/p-/ < /b-/: pınar < buñar (TDES, 332)

3.1.2.3. Sızıcılaşma

/h-/ < /k-/: halı < kalın “kadına çeyiz olarak verilen şey (DLT)” (KBS/I, 402)

/-ğ-/ < /-g-/, /-ğ-/: ağıl < ağıl (TSD, 44), *aşağı < aşığa* (TSD, 79), *boğaz < boğuz* (TSD, 95), *düğer < *töger¹⁰*, *iğde < yigdü* (EUTS, 295)

/-ğ-/ < /-g-/, /-k-/: büğdüz < bügdüz < bükdüz¹¹

/-ğ-/ < /-ğ-/: dağ < tağ (OY, 170)

3.1.2.4. Akıcılaşma

/-y-/ < /-d-/: kayış < kağış (DLT/IV, 249) ← **kaç-* “döndürmek” (KBS/I, 484)

3.1.2.5. Dudaksılaşma

/-m-/ < /-n-/: güme “bağ ve bahçedeki tek odalı ev” << *konğu* (KBS/I, 395)

/-v-/ < /-y-/: ova < oya (TSD, 486)

3.1.2.6. Diğer Ünsüz Değişmesi

/-n-/ < /-ŋ-/: pınar < buñar (TDES, 332)

3.1.2.7. Ünsüz Benzeşmeleri

3.1.2.7.1. Gerileyici Ünsüz Benzeşmesi

/-mb-/ < /-nb-/: cimbil < cinbil (DS/II, 975)

3.1.2.7.2. İlerleyici Ünsüz Benzeşmesi

/-nd-/ < /-nt-/: çendik < çentik (KBS/I, 231)

⁹ bk. Ercilasun, 2008, s. 14-15.

¹⁰ bk. Ercilasun, 2008, s. 14-15.

¹¹ bk. Ercilasun, 2008, s. 23-24.

3.1.2.8. Ünsüz Düşme ve Kaybolmaları¹²

3.1.2.8.1. Ünsüz Düşmesi

/Ø-/ < /y-/: *iğde* << *yigdü* (EUTS, 295)

/-Ø-/ < /-k-/: *kavacık* < *kavak+cık*

/-Ø-/ < /-η-/: *halı* << *kalın* “kadına çeyiz olarak verilen şey (DLT)” (KBS/I, 402)

3.1.2.8.2. Erime

/-Ø/ < /-w/ < /-b/: *su* < *suw* < *sub* (OA, 111)

/-Ø/ < */-ğ/ < /-ğ¹³/: *kapı* << *kapığ* (OA, 98), *koca* << *koçağ* (TSD, 398), *kuru* << *kurug* (EUTS, 187), *sarı* << *sarığ* (ETG, 293), *ulu* << *uluğ* (ETG, 304), *yassı* << *yassığ* (TSD, 753), *yayla* << *yaylağ* (TSD, 675)

3.1.2.8.3. Yutulma

/-Ø-/ < /-ğ-/: *kapak* << *kapgağ* (TSD, 336), *güme* “bağ ve bahçedeki tek odalı ev” << *konğu* (KBS/I, 395)

3.1.2.9. Eskiçil Biçimin Korunması

Kökez adı, /k-/ ve /-k-/ sesleri dolayısıyla eskiçil biçimini korumaktadır. Eski Türkçe *kökez* (KBS/I, 376) kelimesi, çeşitli ses olayları sonucunda Eski Anadolu Türkçesinde *gögez* ~ *gögezi* “lâciverde yakın mavi renk” (TS/III, 1728); Türkiye Türkçesi ağızlarında ise *gögez* “koyu mor (renk)” (DS/III, 2131), *gögezi* ~ *gönezi* ~ *gövez* ~ *gövezi* ~ *güvezi* “koyu kırmızı, vişne çürüğü renk; gök mavisi” (DS/III, 2170), *güvez* “yeşil ile mor arası bir renk” (DS/III, 2241) biçimlerine dönüşmüştür.

3.2. Alıntı Kelimelerde Ses Olayları

3.2.1. Ünlülerde Ses Olayları

3.2.1.1. Ses Karşılanması

Bir dilde bulunmayan bir ses, ona yakın bir sesle yer değiştirir. Arapça ve Farsçanın uzun ünlüleri, Türkçede bazı durumlarda imla gereği korunmakla birlikte genellikle normal süreli ünlülerle karşılır. Arapça ve Farsçanın kısa ünlüleri ise çoğunlukla ünlü uyumları için değiştirilir (Yıldız, 1999, s. 327-328). İncelenen köy adlarındaki ses karşılanması örnekleri şunlardır:

/-ı/ < /-î/: *hacı* << Ar. *ḥacī* (TAS, 330)

/-ö/ < /-ü-/: *köy* < Far. *kūy* (OTAL, 532)

3.2.1.2. Birincil Uzun Ünlülerin Kısalması

/-a/ < /-ā-/: *bağ* << Far. *bāğ* (OTAL, 64), *hacı* << Ar. *ḥacī* (TAS, 330), *İlyas* < Ar. *İlyās*

/-i/ < /-î-/: *aziziye* << Ar. *‘azîziyye*

¹² Boz (2001)'un konu hakkındaki sınıflandırma ve inceleme yöntemi esas alınmıştır.

¹³ Süreksiz bir ünsüz olan /g/'nin kaybolması, yanındaki ünlünün açıklığı içinde süreklileşip erimesiyle mümkündür (Yıldız, 2021, s. 180).

3.2.1.3. Ünlü Kalınlaşması

/-a/ < /-e/: *kurna* < Ar. *ḵurne* (OTAL, 528)

3.2.1.4. Ünlü Yuvarlaklaşması

/-o-/ < /-a-/: *koz* << Far. *ḡawz* (KBS/I, 550)

/-ü-/ < /-i-/: *müslüm* < Ar. *müslim* (OTAL, 741)

3.2.2. Ünsüzlerde Ses Olayları**3.2.2.1. Ötümsüzleşme**

/k-/ < /ḡ-/: *koz* << Far. *ḡawz* (KBS/I, 550)

3.2.2.2. Sızıcılışma

/-ḡ/ < /-ḡ-/: *baḡ* << Far. *bāḡ* (OTAL, 64)

3.2.2.3. Ünsüz Düşme ve Kaybolmaları**3.2.2.3.1. Ünsüz Düşmesi**

/Ø-/ < /ʿ-/: *askeriye* << Ar. *ʿaskeriyye* (OTAL, 44), *aziziye* << Ar. *ʿazīziyye*

3.2.2.3.2. Erime

/-Ø-/ < /-w-/: *koz* << Far. *ḡawz* (KBS/I, 550)

3.2.2.3.3. Ünsüz Tekleşmesi

/-r-/ < /-rr-/: *dere* < Far. *derre* (OTAL, 176)

/-y-/ < /-yy-/: *askeriye* << Ar. *ʿaskeriyye* (OTAL, 44), *aziziye* << Ar. *ʿazīziyye*

4. Yapı Bakımından Köy Adları**4.1. Basit Yapılı Köy Adları**

Basit yapılı köy adları, çoğunlukla yabancı kökenli kelimelerden oluşmaktadır. Bilindiği üzere Türkçe bir ek almamış yabancı kökenli kelimeler, basit yapıdadır:

Askeriye ← Ar. *ʿaskeriyye* (OTAL, 44)

Aziziye ← Ar. *ʿazīziyye*

Bereket ← Ar. *bereket* (OTAL, 87)

Bozlar (← *boz+lar*)

Çine ← Moğ. *çine* (TES, 146)

Hacılar (← Ar. *hacı+ T. lar*)

İlyas ← Ar. *İlyās* ← İbr. *Eliyah/Eliyahu*¹⁴

Kurna ← Ar. *ḵurne* (OTAL, 528)

¹⁴ bk. Harman, 2000, s. 160.

4.2. Türemiş Yapılı Köy Adları

Bu yapıdaki köy adlarında genellikle {+CA}, {+CX}, {+IX} addan ad türetme eklerinin kullanıldığı görülür:

Başmakçı (← *başmak+çı*)

Bayındır (← *bay+an+dur*)¹⁵

Büğdüz (← **bü-k+düz*)¹⁶

Cimbilli (← *cimbi+li*)

Çallıca (← *çal+l+ca*)

Çendik (← *çent-ik*) (KBS/I, 231)

Düğer (← **tö-g+e-r*)¹⁷

Erikli (← *erik+li*)

Halıcılar (← *halı+cı+lar*)

İğdeli (← *iğde+li*)

Kapaklı (← *kapak+lı* ← *kap-gak*) (TTG, 70)

Kavacak (← *kavak+cık* ← *kav+ak*) (TSD, 351)

Kayış (← *kaç-ış* ← **kaç-* "döndürmek") (KBS/I, 484)

Kozluca (← *koz+lu+ca*)

Kökez (← *kök+ez*) (KBS/I, 376-377)

Kumluca (← *kum+lu+ca*)

4.3. Birleşik Yapılı Köy Adları

Türkçe yer adlarında birleşik yapılar, Eski Türkçeden beri en yaygın kullanılan yapılardır ve bunlar daha ziyade ad ve sıfat tamlaması kuruluşundadır (Şahin, 2007, s. 9).

4.3.1. Ad Tamlaması Kuruluşundaki Köy Adları

4.3.1.1. Belirtisiz Ad Tamlaması Kuruluşundaki Köy Adları

Boğaziçi (← *boğaz+Ø* + *iç+i*)

Kayaaltı (← *kaya+Ø* + *alt+ı*)

Yaylabeli (← *yayla+Ø* + *bel+i*)

4.3.1.2. İyelik Eki Düşürülmüş Ad Tamlaması Kuruluşundaki Köy Adları

Karacaören (← *karaca* + *ören+Ø*)

Kartalpınar (← *kartal* + *pınar+Ø*)

Yarıköy (← *yarı* + *köy+Ø*)

Yassıgüme (← *yassı* + *güme+Ø*)

Yazıköy (← *yazı* + *köy+Ø*)

¹⁵ bk. Ercilasun, 2008, s. 18-19.

¹⁶ bk. Ercilasun, 2008, s. 23-24.

¹⁷ bk. Ercilasun, 2008, s. 14-15.

4.3.2. Sıfat Tamlaması Kuruluşundaki Köy Adları

Aksu (← ak + su)

Akyaka (← ak + yaka)

Akyayla (← ak + yayla)

Aşağı Müslimler (← aşağı + müslimler)

Beşkavak (← beş + kavak)

Gökçebağ (← gökçe + bağ)

Güneyyayla (← güney + yayla)

Karaçal (← kara + çal)

Karakent (← kara + kent)

Kocapınar (← koca + pınar)

Kuruçay (← kuru + çay)

Sarıova (← sarı + ova)

Suludere (← sulu + dere)

Taşkapı (← taş + kapı)

Ulupınar (← ulu + pınar)

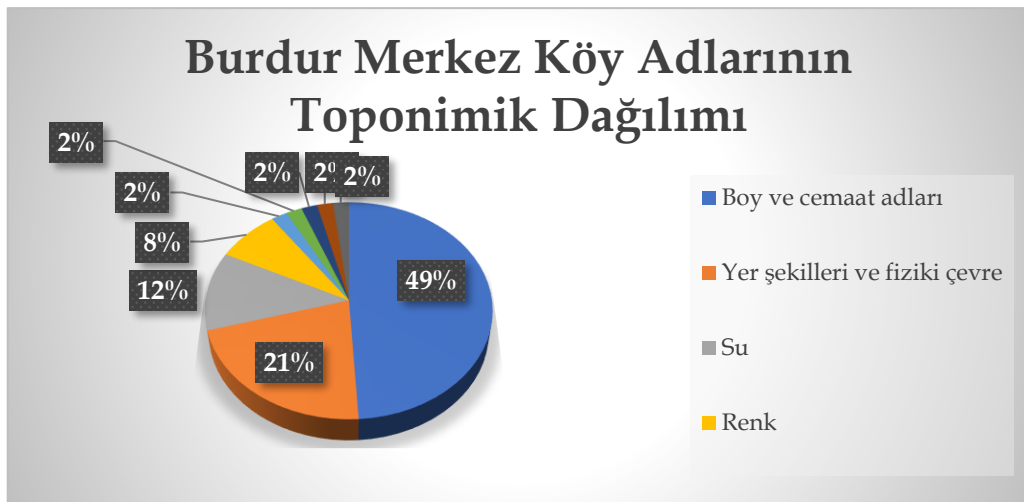
Yeşildağ (← yeşil + dağ)

4.3.3. Sıfat-fiil Grubu Kuruluşundaki Köy Adı

Günalan (← gün + al-an)

Sonuç

Burdur ili Merkez ilçesine bağlı köy adlarının toponimik dağılımları oransal olarak aşağıdaki grafikte yer almaktadır:

Grafik 1. Burdur İli Merkez İlçesine Bağlı Köy Adlarının Toponimik Dağılımı

Grafikteki verilere göre Burdur ili Merkez ilçesine bağlı köylerin toponimik dağılımında ilk sırayı %49'luk oranla boy ve cemaat adları alır. Bu durum, insanların yerleştikleri yerlere aidiyet duygularını pekiştirmek istemeleriyle açıklanabilir. Boy ve cemaat adlarını %21'lik oranla yer şekilleri ve fiziki çevreyle ilgili adlar, %12'lik oranla suyla ilgili adlar, %8'lik oranla ise renkle ilgili adlar takip etmektedir. Diğerlerinin toplam oranı %10'dur.

Köy adlarının köken ve yapı bakımından görünümü ise şu şekildedir:

1. Türkçe kökenli kelimelerin çokluğu göze çarpmaktadır. Bunun yanında Arapça, Farsça, Moğolca ve Soğdca kökenli kelimeler de kullanılmaktadır.

2. Yapı bakımından, en çok sıfat tamlaması şeklinde oluşturulan birleşik yapıli adlara rastlanmaktadır. Bunun yanında ad tamlaması ve sıfat-fiil grubu kuruluşundaki adlar da bulunmaktadır. Türemiş yapıli köy adlarında ise çoğunlukla {+CA}, {+CX} ve {+IX} eklerinin kullanıldığı görülmektedir.

Kısaltmalar

Ar.: Arapça

Far.: Farsça

İbr.: İbranice

Moğ.: Moğolca

Soğd.: Soğdca

T.: Türkçe

Kaynaklar

Amanoğlu, E. (1999). Eski Türk Onomastiği Üzerine Notlar. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 13, 61-67.

Atalay, B. (1986). *Divanü Lûgat-it-Türk Dizini: Endeks*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları. [= DLT]

Boz, E. (2001). Ünsüz Düşme ve Kaybolmalarında Terim ve Tasnif Sorunu. *Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi*, 600, 856-864.

Buran, A. ve Alkaya, E. (2013). *Çağdaş Türk Lehçeleri*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Caferoğlu, A. (2011). *Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları. [= EUTS]

Çevik, K. (2018). Taşkapı Köyünün Monografisi. *Dergi Ayrıntı, Göller Bölgesi Ekonomi ve Kültür Dergisi*, 6(67), 5-12.

Çevik, K. (2019). Yassigüme Köyü Monografisi. *Dergi Ayrıntı, Göller Bölgesi Ekonomi ve Kültür Dergisi*, 6(71), 22-29.

Devellioğlu, F. (1996). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*. Ankara: Aydın Kitabevi. [= OTAL]

Eraslan, K. (2012). *Eski Uygur Türkçesi Grameri*. Ankara: TDK Yayınları. [= EUTG]

Ercilasun, A. B. (2008). Oğuz Boy Adlarının Etimolojisi. *Dil Araştırmaları Dergisi*, 3(3), 9-25.

Eren, H. (1999). *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*. Ankara: Bizim Büro Basım Evi. [= TDES]

Ergin, M. (2011). *Orhun Abideleri*. İstanbul: Boğaziçi Yayınları. [= OA]

- Eyuboğlu, İ. Z. (1998). *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*. İstanbul: Sosyal Yayınlar. [= TES]
- Gabain, A. von (1988). *Eski Türkçenin Grameri*. Ankara: TDK Yayınları. [= ETG]
- Gülensoy, T. (2007). *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözlere Köken Bilgisi Sözlüğü*, C. I-II. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları. [= KBS]
- Güzel, Ş. (2018). *Tarihi Coğrafya Yönüyle 1841 Tarihli Nüfus Defterine Göre Burdur Şehri ve Çevresinin Nüfusu*. Yüksek Lisans Tezi. Hatay: Mustafa Kemal Üniversitesi.
- Halaçoğlu, Y. (2011). *Anadolu'da Aşiretler, Cemaatler, Oymaklar (1453-1650)*. İstanbul: Togan Yayıncılık.
- Harman, Ö. F. (2000). İlyâs. TDV İslâm Ansiklopedisi (C. 22, s. 160-162). İstanbul: TDV Yayınları.
- Karaağaç, G. (2015). *Türkçenin Alıntılar Sözlüğü*. Ankara: Akçağ Yayınları. [= TAS]
- Karaboran, H. (1984). Türkiye'de Mevkii Adları Üzerine Bir Araştırma. *Türk Yer Adları Sempozyumu Bildirileri*, 11-13 Eylül 1984, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara: Millî Folklor Araştırma Dairesi Yayınları, 97-148.
- Kiepert, H. *Nouvelle Carte Générale des Provinces Asiatiques L'Empire Ottoman*. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/74/Nouvelle_carte_generale_des_provinces_asiatiques_de_L%27empire_Ottoman_%28Kiepert%2C_1883%29.jpg, [Erişim Tarihi: 04.11.2022].
- Korkmaz, Z. (1995). Eski Anadolu Türkçesinde Aslı Ünlü (Vocal) Uzunlukları. *Türk Dili Üzerine Araştırmalar* (C. I, s. 443-458). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Korkmaz, Z. (2009). *Türkiye Türkçesi Grameri: Şekil Bilgisi*. Ankara: TDK Yayınları. [= TTG]
- Kuzucu, H. (2011). Burdur Suludere Köyü ve Şeyh Hamza Zaviyesi. <http://www.burdurtarihi.com/Suludere.pdf>, [Erişim Tarihi: 21.08.2022].
- Ögel, B. (2010). *Türk Mitolojisi, I. Cilt*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.
- Paçacıoğlu, B. (2016). *VIII.-XVI. Yüzyıllar Arasında Türkçenin Sözcük Dağarcığı*. İstanbul: Kesit Yayınları. [=TSD]
- Sarı, S. (2000). *XVI. Yüzyılda Hamid Sancağı Yer Adları*. Yüksek Lisans Tezi. Diyarbakır: Dicle Üniversitesi.
- Sarı, S. (2008). *XV-XVI. Yüzyıllarda Menteşe, Hamid ve Teke Sancağı Yörükleri*. Doktora Tezi. Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi.
- Şahin, İ. (2007). Türkçe Yer Adlarının Yapısı Üzerine. *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 32, 1-14.
- T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü - Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı (1993). *438 Numaralı Muhâsebe-i Vilâyet-i Anadolu Defteri (937/1530) I: Kütahya, Karahisâr-ı Sâhib, Sultan-önü, Hamîd ve Ankara livâları (Dizin ve Tıpkıbasım)*, (haz. Ahmet Özkılınç vd.). Ankara, Yayın No: 13.
- T.C. Burdur Valiliği (1974). *Burdur 1973 İl Yıllığı: Cumhuriyetin 50. Yılında*, (ed. H. Tanış). Ankara: Güven Matbaası.
- T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/86-13-16. "Bucak'ın Halebi köyünün, Burdur il merkezine bağlanması". <https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=2>

[0022&Hash=7CAE8E701C558C05C042452F270D10DC35D4DCB38E62A8D9BDD95B3911F976A3&Mi=3](https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=101565&Hash=5CDB3E31663424AEE88385E8EEB335410B3D55347E31A1D981D876BDCC65BA62&Mi=3) [Erişim Tarihi: 13.05.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/635-55-6. "Burdur ili Yeşilova ilçesi Merkez bucağına bağlı Ulupınar köyü idari bağlılığının, bu yerden çözülerek aynı ilin Merkez ilçesi Merkez bucağına bağlanması"

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=101565&Hash=5CDB3E31663424AEE88385E8EEB335410B3D55347E31A1D981D876BDCC65BA62&Mi=1>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/412-27-8. "Burdur'un Başmakçı köyünün aynı ilin Merkez bucağına bağlanması".

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=101790&Hash=85DA3DC98E772A3574F5B5CCBFAE3C4584FC5769E5F363A60FA025812B98B681&Mi=1>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/151-4-4. "Burdur'un Hacılar, Yassıgüme, Yazı, Yarı, Karaçal, Boğaziçi, Karagent, Cinbilli ve İnar köylerinin merkez kazasına bağlanması".

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=27970&Hash=9768B5F601F5B3D35D03C2C78C8A41B75DDCA0FC6EDE560CB45B8116CB2240AC&Mi=2>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/416-49-4. "Burdur'un Kocapınar köyünün Merkez ilçeye bağlanması".

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=101442&Hash=34622B47129537E54919786E0EE73E836F09216D1AFC94BC1AD5E12C3F1DF346&Mi=1>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/333-9-18. "Burdur'un Kozluca köyünde belediye kurulması".

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=89797&Hash=40497B81029282954E2B321BEAB33BA2E3879BB876593B14FE3EF3FCFFDBEDC&Mi=1>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/109-43-1. "Burdur'un merkez ilçesi ile Yeşilova kazası arasında bazı köylerin bağlılıklarının değiştirilmesi".

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=21958&Hash=CB030ABC66465A269F40B11921A897E7117B6B00869137F3E5BF8D6422F8456E&Mi=2>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/247-32-3. "Burdur'un Yeşilova ilçesine bağlı Düğger ve Aşağımüslimler köylerinin aynı ilin merkez ilçesine bağlanması".

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=73584&Hash=9FCD6D34F51D9C8D9986074271E0416CC39FF15A223332C5F40D3B2654BBA960&Mi=1>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].

T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/247-32-4. "Burdur'un Yeşilova ilçesine bağlı Kavacık köyünün aynı ilin merkez ilçesine bağlanması".

<https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=7>

- [3587&Hash=1B83AE9EE91BE9C0684294F2C9DF980790E36AF1923F525FA3BBDDF0C1992834&Mi=1](https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=26594&Hash=5334C7303692D47EE4D44778AA17EB9AE956F4899A85DC0220F016E98B92A252&Mi=1), [Erişim Tarihi: 04.04.2023].
- T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 30-11-1-0/161-11-14. "Isparta'nın Keçiborlu nahiyesine bağlı Küçük Başmıkcı köyünün Burdur'un Yeşilova ilçesine bağlanması". <https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=26594&Hash=5334C7303692D47EE4D44778AA17EB9AE956F4899A85DC0220F016E98B92A252&Mi=1>, [Erişim Tarihi: 04.04.2023].
- T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Osmanlı Arşivi, 253-10461/H-24-02-1237. "Hamidili sancağı dahilinde İrle kazasına tabi Kayıtlı aşireti perakendesinden Müslimler Cemaati ahalilerinin talebine binaen tekalif hakkındaki iddialarının marifet-i şerile mahallinde görülmesi" <https://katalog.devletarsivleri.gov.tr/Sayfalar/eSatis/BelgeGoster.aspx?ItemId=21921353&Hash=B856FC4896DD80E1FB7E946792F0187CFAE6DC4B56FB5104EBE1F58A78C4BB4C&A=2&Mi=0> [Erişim Tarihi: 18.06.2023].
- T.C. İçişleri Bakanlığı - İller İdaresi Genel Müdürlüğü (1968). *Köylerimiz: 1 Mart 1968 Gününe Kadar*. Ankara: Başbakanlık Basımevi. [= *Köylerimiz 1968*]
- T.C. İçişleri Bakanlığı - İller İdaresi Genel Müdürlüğü (1982). *Köylerimiz 1981*. Ankara: Yenigün Matbaası.
- Tekin, T. (1975). *Ana Türkçe Aslı Uzun Ünlüler*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Yayınları. [= **ATAUÜ**]
- Tekin, T. (2010). *Orhon Yazıtları*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları. [= **OY**]
- Toparlı, R. - vd. (2014). *Kıpçak Türkçesi Sözlüğü*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Tuna, O. N. (1960). Köktürk Yazılı Belgelerinde ve Uygurcada Uzun Vokaller. *TDAY Belleten 1960*, 213-282.
- Tunç, B. (2018). Tek Parti İktidarında Burdur'da İdari Alanda Yapılan Düzenlemeler. *Vakanüvis-Uluslararası Tarih Araştırmaları Dergisi*, 3, 320-335.
- Türk Dil Kurumu (1995). XII. Yüzyıldan Beri Türkiye Türkçesiyle Yazılmış Kitaplardan Toplanan Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü, C. I-VIII. Ankara: TDK Yayınları. [= **TS**]
- Türk Dil Kurumu (2009). *Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü*, C. I-VI. Ankara: TDK Yayınları. [= **DS**]
- Türkay, C. (2001). *Osmanlı İmparatorluğu'nda Oymak, Aşiret ve Cemaatler*. İstanbul: İşaret Yayınları.
- Türkiye Cumhuriyeti Dâhiliye Vekâleti (1928). *Son Teşkilat-ı Mülkiyede Köylerimizin Adları*. İstanbul: Hilal Matbaası. [= *Köylerimiz 1928*]
- Umar, B. (1993). *Türkiye'deki Tarihsel Adlar*. İstanbul: İnkılâp Kitabevi.
- Umar, B. (2008). *Pisidia: Bir Tarihsel Coğrafya Araştırması ve Gezi Rehberi*. İstanbul: İnkılâp Kitabevi.
- Ustaoglu, Z. (2016). XVI. Yüzyılda Alaiye, Hamid ve Teke Sancaklarında Nüfus ve Yerleşme. Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Ünlü, S. (2013). *Çağatay Türkçesi Sözlüğü*. Konya: Eğitim Yayınevi.
- Yıldız, O. (1999). Dilimizdeki Arapça ve Farsça Kökenli Kelimelerde Görülen Fonetik Değişmeler. *SDÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4, 321-338.

- Yıldız, O. (2021). Eski Türkçede Çok Heceli Kelimelerin Sonundaki /-IG/ Ses Öbeği Eski Anadolu Türkçesinde Nasıl /-I/ ve /-U/ Ünlülerine Dönüştü? *Oğuz Bitig, Modern ve Tarihsel Oğuzca Üzerine Araştırmalar* (ed. Kenan Azılı - vd., s. 168-183). İstanbul: Bilge Kültür-Sanat Yayınları.
- Yusifov, Y. - Kerimov, S. (2017). *Toponominin Esasları Üzerine Bir İnceleme* (çev. S. Yavuz). Ankara: Asos Yayınları.
- Zekiyev, M. Z. (2006). *Türklerin ve Tatarların Kökeni* (çev. A. Batur). İstanbul: Selenge Yayınları.